

Den varige virkning af forslaget, herunder forrentningen af statens ekstra gennemsnitlige likviditet på 9½ mia. kr., udgør 3/4 mia. kr. årligt.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Også dette lovforslag er jo led i finansloven og led i den aftale, som CD er med i. Vi kan selvfølgelig støtte det foreliggende forslag, men jeg vil til skatteministeren sige, at hvis der under udvalgsbehandlingen kommer nogle reelle henvendelser, hvor der kan opstå problemer, så mener jeg, at vi bliver nødt til at se på det i udvalget. Men alt i alt: Vi vil være med til at støtte lovforslaget, som det ligger.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget, der er en del af finansloven. Lad mig sig med hensyn til diskussionen om pyntning af dagregnskaber: Jeg tror ikke, at der er nogen af parterne, der har noget at lade hinanden høre i den sammenhæng, når jeg tænker på, hvad man i øvrigt har foretaget op gennem 1980'erne for at få dagregnskabet til at se fornuftigt ud også under borgerlige regeringer. Så måske kunne vi blive enige om, at det er en ting, som alle parter benytter sig af. Vi kan støtte forslaget fra radikal side.

Frank Aaen (EL):

I dag har virksomhederne en gratis kassekredit, som jo finansieres af landets borgere, lønmodtagerne, fordi den modsvares af en renteudgift på statsregnskabet, som kun betales ét sted, nemlig af skatteyderne. Så det, vi gør her, er altså, at vi siger, at nu er det slut med en så lang gratis kassekredit, og til gengæld slipper vi lidt billigere på statsregnskabets renteudgifter. Såre fornuftigt, det burde ingen have noget at indvende imod.

Det gøres oven i købet på den meget sympatiske måde, at mindre virksomheder får en fordel ud af det. Og det må jeg sige, også fra vores synspunkt så synes vi, at det er en god idé at prøve at give de mindre virksomheder en bedre mulighed for at overleve i den behårde konkurrence, de er udsat for. Så det har også vores sympati, at det er skruet sammen på den måde. Der kunne man jo i øvrigt ønske sig, at virksomheder eller politikere, der normalt talt så varmt om hensynet til de små virksomheder, iværksættere, osv. – der er jo næsten ingen

grænser, så det er lige ved, at man kniber en lille fåre – måske godt kunne notere sig, at på den positive side er der trods alt en sådan hensyntagen til de mindre virksomheder.

Men vi er altså grundlæggende tilhængere af, at man ikke har den slags gratis kassekredit til erhvervslivet. Der skal selvfølgelig være en rimelig tid til at opgøre tallene i, naturligvis, men så bør pengene også falde der, hvor de hører hjemme, på samme måde som almindelige lønmodtagere altså betaler deres kildeskat samme dag, som den er beregnet. Så vi støtter lovforslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Man kan jo stille det meget enkle spørgsmål: Er det danske erhvervsliv i en sådan situation, så den rigtige holdning over for erhvervslivet er at stramme dets likviditet? Det mener vi ikke er situationen. Læser man også i diverse rapporter, så er der jo et klart behov for, at vi får styrket vores konkurrenceevne. Her gør regeringen det stik modsatte. Det er vi naturligvis imod. Vi vil stemme imod lovforslaget.

Kim Behnke (FRI):

Hr. Frank Aaen havde den interessante betragtning, at han mente, at lovforslaget var til fordel for de mindre erhvervsdrivende, og at det burde man notere sig. I og med at beløbsgrænsen i forslaget er 10 mio. kr., så er man nødt til at sige, at begrebet mindre erhvervsdrivende er relativt. Der skal ikke meget aktivitet til i vore dage, før omsætningen er på over 10 mio. kr.

Men bortset fra det, hvis man har små og store erhvervsaktiviteter, og man vil gøre det bedre for de små, så er der to måder at gøre det på: Den ene er selvfølgelig, som skatteministeren foreslår, at gøre det skidt for de store. Den anden mulighed var jo, at man gik ind og gjorde det bedre for de små. Det synes vi ville have været det mest sympatiske.

Kigger man så på selve lovforslaget, så minde jeg jo, da dagbladet Børsen for et halvt års tid siden havde en såkaldt afsløring af, at skatteministeren havde tænkt sig at opstramme kredittiderne for en række afgifter, herunder momsen. Skatteministeren skrev på daværende tidspunkt sådan en minikronik i Børsen og kunne fortælle med oprejst pande, at Børsen var fejlinformet, fordi der var sandelig ikke tale om, at momsafregningstiderne skulle opstrammes. Der var en række punktafgifter osv., hvor der var brug for en tilpasning og en administrativ